

Ben Şiirim Azizim Sen Sevsen de Sevmesen de

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Nisan 2023

Buzul bir feryatsın peyda olan kayıp şiirlerin cennetinden firar eden cinnetin eşiğinde binlerce şiire denk düştüğüm olmasa gerek yalan.

Gereğeler sunmuyorum artık severken ve gerçekçi olduğum kadar hayallerimin dahi üşüttüğü o kapı aralığında geçen gölgelere veryansın ettiğim...

Tutuklusuyum şiirlerin ve ben hepsini zimmetime geçirdim:

En yorgun şiirim en yavaştan aldığımsa hayatın arka bahçesinde gömülü sandukam.

Sol anahtarım ben sevdanın soldan sağa dizdiğim yargıların devamında tünediğim aşkın ambarında gözümü sakındığım o lahzada inzivaya çekilmiş binlerce külçe altın değerinde bir hazinedir içimde saklı masumiyetin çekinceleri ile yorganımı üstüme örttüğüm ve yol yordam bilmeden sevdiğim afaki bir sevdanın üst mertebesinde yükseldiğim kadar yüksek sesli kalp atışlarımla sektiğim şiirlerden yüreğine serildiğim...

Budadığımsın.

Geçirdiğim buhranların buharında yanan gözlerim...

Bulamadığımsın.

Tanıdık bir zafer iken aşk boykot ettiğim zulmün perçeminde saklı efkârımla baş göz ettiğim şiirlerim...

Duayeni olduğum duygularım var tarafınca mimlendiğim.

Davul zurna eşlik eden çekincelerim var bense bir çengele takılı kırık bir dal gibi neşrettiğim.

Hüzünlü çekmecem duvara yaslanmış hislerim ve çekme katı aşkın özlemin ranzasında uyuya kalan efkârım...

Ben şiirim, azizim:

Kâh efkârlı kâh umut yüklü.

Ben şiirim, azizim:

Sana gör defolu...

Ben şiirim azat edemediğim hüznün faizinde saklı imgelerden sektiğim ve tehir ettiğim mutluluğun dik yakasında göçebe bir kuş gibi göç mevsiminden hicret ettiğim...

Ben şiirim, azizim tıpkı senin gibi:

Bencileyin bir aşka düştüğüm yalan dürtükleyen kalemin peşinden koştuğum da yalan çünkü ilhamın kendisidir içimdeki müzmin hüznün ve şehrin çöken şebeke sistemi belki de şaibeli bir frekanstan yayın yapan.

Hızımı alamadığımda tosluyorum ağaçlara.

Ormanın yolunda balta girmemiş duygulardan inşa ediyorum sarnıcımım.

Sağdıçım ile hemhal solumdaki silik zafer ve sen, azizim:

İki cihanda da aziz ol ve yeter ki gölge etme şiirlerime çünkü bir terennümdür benim için hâsıl olan hayal gücümde saklı bir tümsek belki de gerçeklerin dışladığı hayal dünyam ve ilham perim bense bir melek gibi s/üzülürken bir şiirden bir de şehirden kasıtlı seviyorum işte şiirlerimi.

O lahza ki ansızın nükseden.

O çivili yatak ki ölümü perdeleyen.

Çivisi çıkmış dünya ki bir hengâme.

Düztaban hayallerim ve aksayan iç sesim ve efkâr bültenim ve alt yazı geçtiğim kaderim...

İmha edemediğim bir öfke saklı içimde kendime kinaye ettiğim bazense sayısız nazire ve yüreğin her tökezlediğinde düştüğü aşka sitem yükleyen bülbülün gazeller okuduğu gülüm ben güldür güldür çağlayan hüznün çeşmem ve hala masum kalabildiğim ve matem dibini gördüğüm mizacımın yenik düştüğü ölümcül ve zamlı tarifesi şiirlerin...

Sen sevsen de sevmesen de şiirlerimi, azizim...

Seni sevdiğime ne şüphe?

Sevecen ruhun tetiklediği o arkası yarın hayallerin bir adım sonrası nasıl ki ismimle müsemma bir ç/ ağrırım ben içimde seken içimden taşan aşikâr yangına sebebiyet verendir sessiz mizacında saklı gizin tetikleyicisi iken şiirlerin kadar şiir yazmama sebebiyet veren bu imkânsız aşkın da müsebbibidir aşkla itham ettiğim hüznün bitmeyen vardiyası...

Şiirle kal, azizim ve şiirinle yaşa...